

Exhibiční závod na 14 metrovém laně - Nové město nad Metují 2005

Stejně jako minulý rok mohli i letos na závěr jarní části sezóny závodníci zapomenout na klasickou délku lana a všechnu svojí energii soustředit na exhibiční závod na 14-ti metrovém laně. Tentokrát nešlo o součást Dne rekordů v Pelhřimově, ale o samostatný závod v Novém městě nad Metují. Hlavním organizátorem celé akce nebyl nikdo jiný než Bedřich Lovák, který potvrdil svojí pověst a závod uspořádal ve velkém stylu snad bez jediného nedostatku, i když některé závodníky trochu mrzela absence elektronické časomíry a ne zcela dostatečné lpění na pravidlech. Ale jediné, nač se dalo skutečně stěžovat, byla pro někoho nekonečná délka lana.

Závodní lano extrémní délky bylo zavěšeno v centru města na náměstí a proto nebyla nouze o početné publikum, které vytvářelo opravdu skvělou atmosféru. Oproti exhibici v Pelhřimově letos závodníci neměli možnost lézt s jistícím lanem, naproti tomu byla organizátory zvolena náhrada v podobě záchranné sítě. Ta byla umístěna na pojízdné konstrukci zhruba ve výšce pěti metrů. Tento bezpečnostní prvek se ukázal jako celkem vhodný - nikterak nebránil při šplhu a závodníci nemuseli sešplhávat plnou délku lana. Otázkou ale zůstává, jak by záchranná síť fungovala při pádu závodníka z výšky 14 metrů.

Jelikož byl tento závod spíše exhibicí, startovní listina byla obohacena o dvě osobnosti v podobě Karla Tunzera a Josefa Křivánka, kteří již ukončili svou aktivní závodnickou kariéru v klasických závodech na 8 metrů.

Hlavním favoritem závodu byl domácí Martin Matěj, který si jistě chtěl po letošních věčně druhých místech konečně okusit pocit vítězství. Aby to neměl tak snadné, do Nového města přijela řada předních šplhavců, kteří mu chtěli před domácím publikem cestu ke zlatu minimálně znesnadnit. Kromě šplhu na 14 metrech byl součástí také závod na 4,5 metr pro kategorii dorostenců a mužů.

Pro zvýšení atraktivity exhibice bylo pořadí závodníků v prvním kole sestaveno podle aktuálních časů dosažených na 8 metrovém laně. Zpočátku se proto divákům ukázali zástupci dorostenců a závodníci, kteří běžně nešplhají. Po ukončení závodu kategorií na 4,5 metrovém laně pořadatelé nechali jeřábem vytáhnout cílovou metu do plných 14-ti

metrů a všichni přítomní tak konečně spatřili, kam až se bude tedy šplhat a některým divákům se až tajil dech. Mezi závodníky začala panovat nervozita a někteří si teprve v tuto chvíli uvědomili, že se vlastně hrozně bojí výšek. Diváci při pohledu na neskutečnou délku lana, o několik metrů přesahující střechy okolních domů, netrpělivě čekali, jestli je vůbec možné 14 metrů vyšplhat a přitom z lana nespadnout.

Jako první odvážlivec se pod lano posadil Ondřej Vlček, který pravděpodobně se šplhem zatím nemá velké zkušenosti. I přes nesmírnou snahu a bouřlivé

povzbuzování početného publika se mu podařilo vylézt pouze zhruba do pěti metrové výšky. Za svůj výkon si ale odnesl zasloužený potlesk. Druhý v pořadí byl jediný zástupce z řad dorostenců Jirka Klikar z Dobříše. Tento pravidelný účastník Velkých cen se jako jediný ze závodníků na 4,5 metrovém laně přihlásil i na trojnásobně delší lano, za což si jistě zaslouží obdiv. Bohužel také on svůj pokus ukončil někde v půlce lana a ověřil si, že 14 metrů je na rozdíl od 4,5 m i 8 m něco opravdu jiného. Velkým překvapením a možná i nadějí pro šplh vůbec, byl zástupce publika Štefan Bártoč, který se s velkým nadšením do závodu přihlásil na poslední chvíli, když náhodně procházel kolem. Tento fyzicky disponovaný odvážlivec na svém prvním závodě ukázal, že se mezi sportující veřejností stále nalézají mnoho talentovaných jedinců pro šplh. Jeho souboj s lanem přinutil, i díky výbornému moderátorovi, okolní diváky začít pořádně fandit a vytvořit tu správnou atmosféru závodu. Svůj pokus totiž ukončil asi 2 metry před cílovou metou a diváci začali věřit, že by těch 14 metrů mohl skutečně někdo vylézt.

Po prvních méně zkušených závodnících přišli na řadu tradiční účastníci 8 metrových soubojů. Jako první se ukázal ve své formě Ivan Skaloš z Palestry, který se na posledním závodě blýskl skvělým časem 8,49 s. Bylo tedy velkou otázkou, jestli se Ivanovi podaří zdotat aténskou metu 14 metrů. Po zaznění startovního signálu mohli diváci na prvních metrech vidět již klasický styl ostříleného závodníka. První třetina lana nebyla pro Ivana žádným problémem. Někde před půlkou bylo již ale zřetelně znát, že závodník zvyklý na 8 metrovou délku lana přeci jen bez speciálního tréninku nemá dostatečnou vytrvalost na téměř dvojnásobnou dávku. Ivan však i s vědomím, že si náměstí neprohlédne z výšky okolních střech, pokus nevzdal a bojoval do posledních sil - ty mu došly pár metrů před cílem.

Jako další v pořadí byl podle startovní listiny zástupce stejného klubu Petr Bílý, který si po pohledu na 14 metrů lana ihned vzpomněl na svůj panický strach z výšek a začal své obavy šířit i mezi další závodníky. A byl to právě Petr, který všem ukázal šplh až k cílové metě. Přestože i jemu k závěru pokusu značně docházely síly, za 23,85 sekund od startovního povelu donutil časoměřiče ukončit běžící čas na stopkách. S každým vyšplhaným metrem se stupňovalo povzbuzování několika stovek přítomných diváků, které pak vyvrcholilo při jeho dohmatu. Náročnost takto extrémního šplhu si mohli všichni přítomní ověřit při pohledu na tohoto závodníka po slezání z lana. Petr se vydal opravdu ze všech sil a několik minut mu trvalo, než byl schopen pokusit se slézt ze záchranné sítě. K jeho smůle navíc při slézání po žebříku díky nepozornosti obsluhy

záchranné konstrukce málem spadl z výšky zhruba 3 – 4 metrů, při čemž si zranil nohu a utrpěl mírný psychický šok. Pod dohledem zdravotníků se pak ze všeho vzpamatovával téměř půl hodiny.

Tomáš Filip, povzbuzen prvním úspěšným zdoláním lana nebo možná spíše zděšen stavem svého klubového kolegy, byl dalším pokušitelem. Jeho šplh vypadal velice nadějně a všichni si mysleli, že nakonec skutečně vyleze. Téměř sice nezkracoval sáhy ale na posledních metrech mu podle jeho slov došla síla na držení lana. Také on proto svůj pokus ukončil někde na 13 metrech. Dalším zástupcem Palestry byl Jirka Tlamsa, který se na podobném závodě ukázal i minulý rok v Pelhřimově, kde mu i díky technickým problémům s jisticím lanem k cílové metě chyběl asi půlmetr. Jelikož si letos na 8 metrech zlepšil své maximum na 7,50, dalo se očekávat, že také on by měl

divákům ukázat šplh v plné délce lana. Pokud si někdo myslel, že kvalitní čas na 8 m je zárukou úspěchu na 14 metrovém laně, tentokrát se mohl ujistit, že tomu tak skutečně není. Bohužel se o tom přesvědčil i sám závodník – nějakých 12 metrů Jirka lezl bez výrazných problémů, další metr již poněkud ztrácel síly a zhruba 20 cm před cílovou značkou mu síly došly úplně. Diváci tak mohli naplno vidět, čemu se mezi závodníky říká „totální vytuhnutí“.

Zkušený lezec na 14 metrovém laně Marek Pustaj, kterému se loni v Pelhřimově podařilo takto dlouhé lano bez problémů zkrotit, byl podle zasvěcených jedním z favoritů. Přestože příliš nehýřil sebevědomím, právě on všem konečně ukázal jak na to. I přes určité zpomalení ke konci pokusu byl jeho čas výborný a do historických tabulek si mohl nahlásit nový osobáček 18,67 . Při pohledu na rok staré časy z Pelhřimova bylo všem jasné, že Marek útočí na stupně vítězů. Dalším odvážným byl Radim Polák, také úspěšný pokořitel takto dlouhého pelhřimovského lana. Tento

velezkušený závodník šel do závodu jistě s šancí na úspěch, a proto určitě neměl v úmyslu lano „jen“ vyšplhat. Jeho souboj tudíž nebyl s lanem ale spíše s časy ostatních. Radim lezl celé lano dynamicky, téměř bez zpomalení, čehož důkazem byl také skvělý čas 18,96s.

Protože Karel Tunzer již není pravidelným účastníkem šplhačských závodů, všichni přítomní byli velice potěšeni přítomností tohoto odvážného vozíčkáře a nestora

sportu. Své kvality vrcholového sportovce Karel potvrdil pokořením olympijského rekordu, když dohmátl na cílovou metu v čase 19,77 s.

Pro závodníky bylo velkým překvapením a potěšením, když se na startu objevil i Pepa Křivánek. Josef oznámil konec své šplhounské kariéry na Memoriálu Bedřicha Šupčíka (je tomu již čtvrt roku) a od té doby lano ani neviděl. Se šplhem je to ale asi jako s jízdou na kole, to se prostě nezapomíná. Ti, světa šplhu znalí, sice viděli jeden z nejpomalejších Pepových

šplhů za posledních pár let, ale běžný divák jako obvykle zíral, zvláště když Pepa sundal závodnický trikot. Ani hlasivky ani oči si neodpočinuli také u dalšího závodníka. K lanu usedl první z očekávaných favoritů – Štěpán Muchka. Štěpán znovu předvedl svůj „pavoučí“ styl, kterým dolétl do výše 12-ti metrů, poté trochu přibrzdil, snad aby si lano řádně vychutnal, a bez problémů dohmátl do 14 metrů. A toto všechno stihl za 18,50 s. Ale to už se k lanu blíží místní favorit číslo jedna, Martin Matěj ve svém obvyklém závodním transu. Usedá k lanu, ozvou se tři pípnutí a diváci marně hledají svého souseda u země. Vylétl totiž rychlostí rakety a nechtěl zpomalit dokud nedohmátl na cílovou značku. Bylo to neuvěřitelné, ale Martin stejně jako kdysi Pepa nadělil i těm nejzdatnějším soupeřům celou sekundu.

Následuje doprovodný program v podobě breakdancové skupiny, jež sklízí zasloužený ohlas a dává šplhounům, sic zdatným to jedincům, potřebných pár chvil na zregenerování, nadopování sladkými tyčinkami či rozinkami a psychickou přípravu na další kolo. Do toho už nastupuje sotva polovina přihlášených závodníků. Ale ti co nastoupili, předvedli famózní výkony.

Za zmínku určitě stojí další pokus Štefana Bártoka, který vylezl stejnou rychlostí a také do stejné výše jako v prvním kole. Ale to neuvěřitelné nám teprve předvedli borci Pepa Křivánek, Štěpán Muchka a Martin Matěj. První nastoupil Štěpán. Přišel, sedl, vylezl... a to sakra rychle. 18s prolomeno a ačkoli to na první místo nestačilo, jistě byl tento talentovaný závodník spokojen. A oč víc, když zjistil, že kdyby tomu tak nebylo, sesadil by ho z druhého místa „nenatrénovaný“ Pepa, který převálcoval doposud třetího

Marka Pustaje. Marek tedy skončil až čtvrtý. Jako útěchu ale vyhrál on, čtvrtý, a poslední kdo vylezl, sedmý závodník Petr Bílý, cenu v podobě poukazu na vyhlídkový let nad Novým Městem nad Metují ultra lehkým letadlem. Jelikož má Petr Bílý panický strach z výšek, zvěstovaly se fámy, zda to není spíše za trest, ale po přeletu byl nadšen, stejně jako Marek. Kdo by čekal, že tuto cenu nevyhraje nikdo ze stupňů vítězů. Nicméně vraťme se k závodu, protože tu byl ještě stále Martin, připravený překonat světový rekord, jenže ten zůstal nepokořen. Martin jistě nebyl zklamaný, vždyť dosáhl druhého nejrychlejšího času v historii 14 metrového lana. Pokořil hranici 17 sekund a potvrdil tak svoji pozici současného šampióna...

Celkově byl většinou účastníků tento propagační závod hodnocen jako lepší nežli v Pelhřimově a už nyní plánovali, jak zlepšit svou vytrvalost na takto extrémní délku lana.

by Tlams, LinS, Mic

OLYMPIJSKO-ATHÉNSKY ŠPLH - 14m

	Jméno	ročník	oddíl	1. kolo	2.kolo	nejlepší čas
1.	Matěj Martin	1986	TJ Sokol N.M.n.M.	17,19	16,15	16,15
2.	Muchka Štěpán	1981	TJ Sokol Mladá Boleslav	18,5	17,87	17,87
3.	Křivánek Josef	1979	TJ Sokol Brno 1	19,6	18,3	18,3
4.	Pustaj Marek	1983	ŠSK Palestra Praha	18,67	21,15	18,67
5.	Polák Radim	1977	Poděbrady	18,96	19,33	18,96
6.	Tunzer Karel	1969	SK Kontakt Praha	19,77		19,77
7.	Bílý Petr	1981	ŠSK Palestra Praha	23,85		23,85
8.	Bartók Štefan	1973	- , Bezděkov nad Metují	-	-	
9.	Klikar Jiří	1987	TJ Sokol Dobříš	-		
10.	Skaloš Ivan	1985	ŠSK Palestra Praha	-		
11.	Vlček Ondřej	1980	-	-		
12.	Filip Tomáš	1984	ŠSK Palestra Praha	-		
13.	Tlamsa Jíří	1979	ŠSK Palestra Praha	-		

dospělí - 4,5 m

	Jméno	ročník	oddíl	1. kolo	2. kolo	nejlepší čas
1	Kavan Antonín	1973	TJ Sokol N.M.n.M.	4,42	4,6	4,42
2	Jeitner Berthold	1971	TJ Sokol N.M.n.M.	10,12	11,56	10,12
3	Rybáček Jaroslav	1974	N.M.n.M.	-	11,45	11,45

dorostenci - 4,5m

	Jméno	ročník	oddíl	1. kolo	2. kolo	nejlepší čas
1.	Šubrt Pavel	1987	TJ Sokol Nové Město n Metují	4,06	4,4	4,06
2.	Petr Tomáš	1989	SOŠ a SOU Jílová Brno	4,36	4,4	4,36
3.	Jánský Ondřej	1987	TJ Sokol Dobříš	4,41	4,94	4,41
4.	Géczi Tomáš	1989	TJ Sokol Nové Město n Metují	5,02	5,36	5,02
5.	Klikar Jiří	1987	TJ Sokol Dobříš	-	5,16	5,16
6.	Řehák Jaroslav	1990	TJ Sokol Dobříš	5,26	5,36	5,26
7.	Král Jan	1988	TJ Sokol Nové Město n Metují	6,82	6,71	6,71
8.	Beneš Miloš	1987	N.M.n.M.	7,58	-	7,58